

Republikanen

Republikanska Föreningens tidskrift för debatt om statsskicket. Nr 1 våren 2001.

Fega Folkpartister!

Birgitta Ohlsson, förbundsordförande i LUF, kritiserar det egna partiet

Vilhelm Moberg

Utdrag ur Johan Norbergs bok om Sveriges kanske mest kända republikan någonsin

The United Kingdom – snart ett minne blott?

Republikanismen är stark och välorganiserad i Storbritannien

Avreglera – inte avskaffa!

En möjlig utväg för att vinna bredare stöd

Utländsk drottning fortfarande statschef i gammal koloni

Tom Freda från Republic of Canada Online ställer sig frågan om varför det ser ut som det gör

Republikanen

Republikanska Föreningens tidskrift för debatt om statsskicket

Republikanen utkommer kvartalsvis och kan laddas ner eller läsas direkt på www.republik.nu

Redaktör: Carl Drott, Andra Villagatan 7, 504 53 Borås, tel. 033-417336 / 033-139818 / 0705-863754,
e-mail: carl.johan.drott@boras.mail.telia.com
Kommentarer, tips och egna artiklar är välkommet.

Republikanska Föreningen (RepF) är en partipolitiskt obunden förening som verkar för införandet av republik på demokratisk väg. Vår enda fråga och vårt enda mål är ett slutgiltigt avskaffande av monarkin och dess tronföljd. RepF har cirka 1200 medlemmar.

Medlemskap i Republikanska Föreningen är gratis. Skicka ett meddelande med namn, adress, telefonnummer samt e-postadress till foreningen@republik.nu för att bli medlem.

RepF: <http://hem.passagen.se/fr2000/>
Republik! Nu!: www.republik.nu

Fega folkpartister!

”Efter sin födelse har kungligheter i regel icke presterat någonting, som utmärker dem framför andra personer. Ingen begär heller att de ska ha utträttat någonting. Och detta vedervärdiga skådespel uppföres dagligen i Västerlandets demokratier, där jämlikheten människor emellan skall vara slutgiltigt sanktionerad och praktiserad.”
Republikanen Vilhelm Mobergs ord klingar lika äkta i dag som de gjorde för femtio år sedan när han skrev sin antiroyalistiska pamflett ”Därför är jag republikan.”

Onsdagen den 7:e mars tog den svenska riksdagen ställning till om monarkin, denna motbjudande kvarleva från den tid då Sverige var en diktatur, ska ersättas med det moderna statsskicket republik. Men som vanligt i Sveriges riksdag fanns det bara ett riktigt modigt parti, vänsterpartiet, som fullt ut vågade att motionera om att monarkin ska avskaffas. Republikanska partier som liberala folkpartiet och socialdemokraterna svek sina ideologiska ideal för att inte stöta sig med den rojalistiska väljaropinionen. Detta är ett fegt och ideologiskt ryggradslöst beteende.

Royalismen som följer monarkin föder inte bara ett osunt fjäske som undergräver demokratin - utan göder även ett odemokratiskt och orättfärdigt system som inte är värdigt Sverige. Förvisso har kungen ingen politisk makt i dag, men grunden för en demokrati är att alla offentliga uppdrag ska vara öppna för alla medborgare. Inga statliga ämbeten ska kunna ärvas eller avlas fram i den bernadottska sängkammaren.

Kungar och drottningar hör hemma i sagorna och inte i en modern demokrati. Definitivt ska de aldrig vara stödda av ett liberalt parti. Lars Leijonborg och övriga folkpartistiska riksdagsledamöter slog oss som vanligt inte med häpnad. De borde ha stött vänsterpartiets motion och våga stå för de republikanska ideal som många av dem brann så intensivt för under sin tid i folkpartiets ungdomsförbund.

***Birgitta Ohlsson,
förbundsordförande Liberala
Ungdomsförbundet (LUF)***

Kampen för republiken

På 50-talet återupplivade Vilhelm Moberg sin ungdoms agitation mot monarkin. Han skrämdes av hovets inblandning i Haijbyaffären och började återigen fundera över hur kungainstitutionen skapar underdanighet bland tjänstemän och andra. Republikkravet blev aktuellt igen. År 1955 hade Republikanska Klubben grundats i Stockholm och den spred sig över landet. Anhängarna av denna antiroyalistiska förening definierade sig sig klart som anhängare av den västerländska demokratin i motsats till östkommunismen och menade att trohet mot västdemokratin krävde att monarkin avskaffades. Bland dess medlemmar återfanns Mobergs dotter Eva.

Vilhelm Moberg stödde deras krav och förvånades över det bristande genomslaget för idéerna i etablissemanget. Särskilt anmärkningsvärt tyckte han det var att tidningar "som utger sig för liberala" ondgjorde sig över republikkravet. Moberg satte sig ned för att skriva den storsäljande lilla (110 sidor) kampskriften mot monarkin, Därför är jag republikan.

De argument Moberg anförde mot monarkin var djupt förankrade i den klassiska liberalismen. Republik är att föredra, eftersom rikets högsta ämbete bör tillsättas efter förtjänst och inte av slump. Om statschefen i stället valdes, skulle krav på lämplighet och meriter kunna tillfredsställas bättre, och alla medborgare skulle formellt få samma chans att nå den högsta positionen. Ett anknuten problem var kungens rättsliga särställning, dvs att han är skyddad mot åtal för sina handlingar. Moberg såg det som ett allvarligt principiellt brott mot idén om likhet inför lagen, och fann sitt argument extra aktuellt i rättsrötetider.

Än mer allvarliga var enligt Moberg monarkins effekter på människans psyke. Han menade att det kring konungar alltid har uppstått servilitet och inställsamhet. Även de moderna monarkerna utan reell makt frammanar omedveten underdanighet hos medborgarna. Moberg uppgav att han själv sett intelligenta och bildade människor som fullständigt förlorat sinnesnärvaron i kungligheters närvaro. Monarkin förstärker "människans mest förudmjukande egenskaper", lydnad och fjäsk, hos folket som enligt Moberg över huvud taget präglades av ett alltför underdånigt sätt mot myndigheterna. Den starka symboliken kring kungen skapar ett olyckligt intryck av att folket är statens och statschefens tjänare i stället för tvärtom.

Denna tjänstvillighet trodde Moberg var en av orsakerna till övergreppen i Haijbyaffären. Höga

ämbetsmän satte rättsapparaten ur spel för att, som de trodde, skydda kungen. Det finns en risk att monarkens symboliska maktposition kan ge honom politiskt inflytande i vissa lägen. Särskilt i tider av kris och omvälvning kan den icke-valde statschefens ord få stor praktisk betydelse, ofta mindre på gott än på ont, vilket Moberg visade med historiska exempel från olika länder. För svenska förhållanden refererade han till Gustav V, som enligt en allmänt spridd uppfattning under andra världskriget hotade att abdikera om inte regeringen gick med på eftergifter åt tyskarna.

De flesta kommer förnuftsmässigt fram till att republik vore bäst, men sedan anstränger de sig för att komma ifrån sina egna slutsatser med slappa känsloargument. Ett argument som Moberg går hårt åt är att monarkin bör bevaras med hänsyn till traditionens glans ("eller mögel" som Moberg lägger till). Han visar vad traditionen egentligen består av genom att förklara de historiska grunderna för monarkin. Han spårar kungamakten bortom enväldshärskarnas tidevarv tillbaka till de primitiva stammarnas trollkarlar. Dessa ansågs kunna styra väder och hälsa, och ordet konung lär härledas från "kvinns äkta make", i det här fallet "fruktbarhetens make". Den trollstav som utslungade magi i stamsamhället lever kvar i konungaspiran.

Moberg ansåg att det var fel att låta sig representeras av en symbol från det han uppfattade som mysticismens och förtryckets tidevarv. Vi borde snarare låta Sverige representeras av verkliga nyttigheter som industri och kultur än en prakt "från enväldshärskarnas tid". Naturligtvis kunde utländska delegationer uppfatta det som exotiskt att vi ännu var lojala mot den monarkiska traditionen, men endast genom att det placerade oss i samma kategori som vilda stammar i Afrika och Asien, gentemot framåtskridande republiker som USA och Schweiz.

På ett enda område höll Moberg med rojalisterna, ända sedan han blev republikan 1913. Kungadömet är överlägset republiken på en punkt:

Det poetiska språkbrukets. Såsom tilltalsord i ett kärleksbrev till en kvinna kan t ex icke uttrycket "Mina drömmars drottning!" på något sätt ersättas av "Mina drömmars presidentska!" Och då tyckte jag, som jag tycker nu, att vi i våra sagor ska behålla och på alla sätt värda oss om både den snälle kungen, den sköna drottningen, den ädle prinsen och den älskliga prinsessan.

Därför är jag republikan avslutas med förhoppningen och förvissningen om att Sverige så småningom skulle bli republik, även om han

räknar med att vi kan bli sist i världen med att förpassa monarkin till sagans värld. Den lilla kampskriften såldes i 40 000 exemplar och gav upphov till omfattande debatt.

Genom att mycket rakt och osentimentalt förklara att monarkin bara är en dålig kvarleva av forna tiders vidskepelse och förtryck hade Moberg trampat många på tårna. Hans skrivsätt var lite nedlåtande och ofta grovt sarkastiskt mot monarkisterna. De flesta recensionerna var starkt emotionella och upprörda. Reaktionerna var argsinta och handlade sällan om själva sakfrågan. Moberg blev inte förvånad eftersom han tyckte sig veta att "man får aldrig svar på tal i en debatt i Sverige. Man talar alltid om något annat."

Trots det väckte Mobergs tankar också mycket gensvar. Debatten om Sveriges statsskick blev långvarig, och republikkravet fick många anhängare under de följande åren. Mobergs skrift kom att bli den klassiska argumentationen för republik.

Johan Norberg

© *Kapitlet "Kampen för republiken" ur "Motståndsmannen Vilhelm Moberg" av Johan Norberg. Stockholm: Timbro, 1997. Publiceras med tillstånd från författaren och förlaget.*

Rapport från the United Kingdom

Bakgrund

29/6-2/7 2000 företog jag en resa till London, där jag som representant för RepF knöt kontakter med den brittiska republikanska rörelsen. Den rapport som följer här nedan skickades ut på [republik]-listan i somras i en lite annorlunda version, och kommer här framför allt för de som inte läste den då. Vissa fakta kan vara inaktuella. De tre första grupperna träffade jag personligen och de tre andra har jag endast haft kontakt med genom e-mail.

Monarkin i Storbritannien

Monarkin är helt integrerad i det brittiska systemet, där klasstänkandet fortfarande är huvudsakligen detsamma som för decennier sedan. Opinionsen håller dock på att svänga över åt det republikanska hållet, framför allt bland unga, där republikanerna är i majoritet. På det stora hela tror jag att briter har kommit ganska långt mot målet, även om de ännu har långt kvar. Räkna man antalet lik i garderoben så leder nog Windsor-familjen, trots att Bernadotterna också har en hel del på sitt samvete.

Windsors är mycket välbärgade, och fram till nyligen behövde de inte betala skatt som andra människor. Monarken kan liksom i Sverige inte åtalas för sina gärningar.

Ett av prins Charles största nöjen är djurplågeri i form av rävjakt, något som en överväldigande majoritet av briter fördoomer. Liknande barbariska nöjen som blodiga fighter mellan hundar eller tuppar har för länge sedan förbjudits – de var ju arbetarklassnöjen! Trots att man liksom i Sverige har lite av en oskriven lag om att kungligheter skall hålla tyst i politiska frågor, så kan de liksom här inte hålla tungan i styr. Prins Charles har upprepade gånger propagerat för fortsatt rävjakt.

Medlemmar av parlamentet, såväl som meniga och officerare i försvarsmakten, är tvungna att svära trohetsed till drottningen – inte till landets medborgare eller till dess valda regering. Detta är ett problem, eftersom man som republikan givetvis inte vill svära en sådan ed, men om man vill in i parlamentet så finns inget val. Det kan dock uppfattas som hyckleri om man sedan propagerar för republik.

Förmodligen kan drottningen – i alla fall formellt – upplösa parlamentet samt på egen hand deklarerera krig. Det råder dock delade meningar om de här sakerna, vilket beror på att Storbritannien inte har någon skriven konstitution, så ingen vet riktigt vilka regler och lagar som gäller.

South London Republican Forum (SLRF)

De startade som en lokalgrupp till Republic (den största republikanska organisationen i Storbritannien), som Terry Liddle i SLRF var med om att bilda. Det blev dock en konflikt, och man

**SOUTH LONDON
REPUBLICAN FORUM**

beslöt sig för att bryta sig ur och skapa en egen grupp.

SLRF säger att de står för radikal, socialistisk, grön arbetarklassrepublikanism. De är inblandade i flera röda republikanska grupper i Storbritannien och stödjer bl a Nordirlands och Skottlands kamp för att bryta sig ur Storbritannien. SLRF arbetar genom att ge ut pamfletter och hålla möten, och har 14 medlemmar.

Jag frågade om de hade någon speciell dag som de på något sätt högtidlighåller, och de hade ett datum som de firade till minne av något – jag minns inte exakt vad – ur den engelska historien, från den korta republikanska tiden på 1600-talet. De tyckte även att dagen då bastiljen stormades var värd att högtidlighålla.

Jag frågade även om det finns eller någonsin har funnits någon republikansk grupp i parlamentet, men det hade det inte.

Hemsidan fanns tidigare på

<http://www.users.waitrose.com/%7Egaholden/slrf.htm> men verkar inte fungera längre.

Throne Out
www.throneout.freeserve.co.uk

ThroneOut

ThroneOut är en websida vars tema är kamp mot monarkin i Storbritannien. Den drivs framförallt av Martyn Gay - som jag träffade och diskuterade med - och hans bror.

ThroneOut är en bra sida, informativ, men framförallt underbart respektlös. Martyn och andra från ThroneOut har gästade radioprogram, och de har haft endel kontakter med Movement Against the Monarchy.

Hemsida: <http://www.throneout.freeserve.co.uk>

REPUBLICAN ALLIANCE

Republican Alliance

Jag träffade Robert Aynsley från Republican Alliance, som blev engagerad republikan efter Dianas död, när han liksom många andra tröttnade ordentligt på idoliseringen av kungligheterna. Organisationen har tyvärr inte varit speciellt aktiv den senaste tiden, men man har tidigare haft möten och olika aktiviteter via hemsidan.

Robert tror att det kommer att bli lättare att genomföra republiken när den impopulära prins Charles tar över efter Elizabeth.

Robert tog upp en intressant sak gällande USA, nämligen att amerikaner som ville bli fria från den engelska kronan hade mycket kontakter och samarbete med engelska radikala (situationen är för övrigt liknande idag, med Skottland och Nordirland istället för USA). De engelska radikala idéer som frodades på 1600- och 1700-talen, är den ideologiska bas som dagens USA vilar på. Revolutionen lyckades i USA, men misslyckades i Storbritannien. USA bildade grunden för den moderna republiken. Fortfarande är banden mellan de båda länderna starka enligt Robert. De delar politisk historia, och för en britt står en amerikan minst lika nära som en europé. Så är kanske inte riktigt fallet mellan Sverige och USA? Förhoppningsvis kommer de brittiska republikanerna ta vara på de starka ideologiska banden med USA, och sälla det goda från det onda i deras konstitution. Om de kämpar, kanske den uteblivna brittiska revolutionen kommer, ett par hundra år efter den amerikanska.

Hemsida:

<http://www.geocities.com/CapitolHill/Senate/9336/>

Movement Against the Monarchy (MA'M)

Jag har haft kontakt med MA'M genom Colin West (Temporary Secretary MA'M).

MA'M är precis som namnet säger – en rörelse mot monarkin. Den säger sig vara mer förankrad i folket än t ex Republic, som de anklagar för att vara något av en snäv klubb för akademiker. Man

anser att det är dumt att framföra sina åsikter på ett stelt politiskt korrekt sätt (som de anser att de andra grupperna gör). Istället moonar man åt kungligheterna, kastar ruttna ägg mot dem, eller gör andra uppseendeväckande saker. Man har därmed fått väldigt mycket uppmärksamhet i media, dock hävdar MA'M att nästan 100 % av det som står om dem i tidningarna är felaktigt. Och samtidigt som de tar sin politik på allvar, så är en stor del av MA'Ms grej att de försöker göra det humoristiskt också. MA'M är snarare mot monarki än för republik, och de verkar kanske inte överdrivet demokratiska i sin politiska syn...

Hemsida:

<http://www.geocities.com/CapitolHill/Lobby/173/Index.html>

centre for
citizenship

Centre for Citizenship

Jag skrev till John Pratt från Centre for Citizenship, en ganska liten grupp som försöker skapa en stark republikansk opinion i Storbritannien. De anser att Republic har en alltför trång syn på republikanism, och att de är alltför rädda för att vara "disrespectful" mot familjen Windsor. Centre for Citizenship har även drivit kampen mot bl a House of Lords.

Hemsida: <http://www.citizen.clara.net/>

Republic

Republic är den klart mest etablerade av de republikanska grupperna, och har bl a flera MP:s (Members of the Parliament) som medlemmar. De ger ut en tidning i ämnet republik.

Jag har genom e-mail diskuterat med Jon Temple från Republic. Han var glad över att det fanns en republikansk rörelse i Sverige, eftersom de bara fick höra att vi svenskar var sååå nöjda med vår kungafamilj, och att det vore otänkbart med svenska republikaner. De hade själva försökt kontakta en nederländsk grupp, men inte fått något svar. Däremot hade de mycket kontakter med den australiensiska republikanska rörelsen.

Ännu under tidigt 90-tal var republikkravet tabu i Storbritannien, men under de senaste åren har man lyckats skapa en debatt och bryta vissa

barriärer. Jon Temple själv har ett flertal gånger syns / hörts i både TV och radio. Han säger att de har stöd från flera stora journalister och andra mediapersoner. Dock är det endast ett fåtal politiker som vågar uttrycka republikanska åsikter.

För att föra ut sitt budskap har Republics hemsida varit av stor betydelse, och Jon Temple skriver också att det är viktigt att skapa goda kontakter med journalister, programledare m fl. Annonsering i tidningar har använts några gånger, men är väldigt dyrt. Ett litet problem när de har deltagit i TV/radio, är att det varit svårt att få med någon sorts adress eller annat i programmet, för dem som vill kontakta gruppen. Detta på grund av stränga lagar om "political advertising".

Möten hålls sällan, eftersom medlemmarna är spridda över hela landet. När möten väl hålls så är London den naturliga platsen.

Demonstrationer anses inte särskilt effektiva - och enligt Jon Temple är de helt enkelt "out of fashion". För att få till stånd en demonstration behövs många människor för att media skall intressera sig, och för att det inte skall se löjligt ut. Det blir dyrt om många måste resa långt osv.

Dessutom säger Jon att demonstrationerna mest attraherar "the wilder and unpredictable people", som man inte vill skall representera Republic. Det anses vara bättre med goda relationer med politiker och journalister än med demonstrationer. Jon Temple var inblandad i "The Common Sense Club", som startade 1994 och upphörde 1999. Verksamheten upphörde eftersom det då blivit OK att diskutera republik o d öppet. Klubben hade många medlemmar som var politiker, journalister eller författare, och vissa av dem ville diskutera republikanism lite diskret, pga att det var så kontroversiellt.

Jag berättade för Jon om situationen i Sverige, där partier som principiellt är republikanska (framförallt socialdemokraterna och folkpartiet), aldrig eller sällan tar upp frågan. Jon kände igen situationen. I Storbritannien är det likadant - Labour och Liberaldemokraterna håller tyst i frågan för att inte stöta sig med opinionen.

Hemsida: <http://www.republic.org.uk/>

Carl Drott

Privatisera monarkin!

Opinionsundersökningar brukar inte vara till vår fördel. Vi arbetar visserligen på att vända opinionen, men faktum är att monarkisterna ännu är långt fler än republikanerna.

Men vill då alla dessa människor att kungen skall ha makt och en hög officiell ställning över alla andra? Med tanke på den demokratiska anda som faktiskt genomsyrar svenska folket, så finner jag det osannolikt att mer än några få procent vill att kungen skall få styra och ställa, och stå över Sveriges medborgare.

Så, vad vill då majoriteten av folket? Det vet jag inte säkert. Men jag tror att de flesta vill ha kvar en monark på grund av tradition och prakt, men vill inte att hon/han skall ha någon politisk makt.

Vari ligger då problemet? Jo, den allmänna uppfattningen är att det är så idag - alltså att kungen inte har någon politisk makt eller nämnvärd särställning! Alla som tänkt över saken med ett någorlunda fritt sinne inser dock att detta inte är sant.

Inom RepF tror många att lösningen är att försöka övertyga en majoritet av folket om att monarki är fel och republik är rätt, och sedan avskaffa monarkin. Principiellt så är detta rätt, men om vi skall vara realistiska så kan det ta väldigt lång tid. Att det skulle vara omöjligt tror jag absolut inte, men jag tror att vi kanske bör ändra strategi något - inte genom att förkasta målet med en helt och hållet avskaffad monarki, men genom att framföra alternativ.

Om vi skall avskaffa monarkin helt så krävs det att människors uppfattning ändras till att överensstämma med mer demokratiska

värderingar. Alla inom RepF är nog överens om att en sådan utveckling vore önskvärd, men som nämnts - det kommer inte ske över en natt.

Mitt förslag är istället: Privatisera monarkin!

Även om vi vill värda våra republikanska ideal, så kan vi inte komma ifrån att det finns många som uppskattar monarkin. Hur illa vi än tycker om allt som har med monarki och fjäskeri att göra - om andra människor sysslar med detta privat så har vi väl ingen rätt att lägga oss i?

Rent praktiskt så skulle en privatisering innebära att staten steg för steg tog sin hand från verksamheten, och lät den bli en del av näringslivet. Inom en generation skulle det i så fall inte finnas någon som helst statlig reglering, utan allt skulle skötas på frivillig eller kommersiell basis. Faktiskt så borde detta även tilltala rojalisterna, eftersom det i så fall inte skulle behövas några inskränkningar och begränsningar i utformningen av monarkin.

För att privatisera monarkin behövs ingen större förändring i folkets inställning - vi behöver bara övertyga dem om att det nuvarande systemet strider mot *deras egna* ideal, och att de vid en statlig avreglering inte alls behöver avstå från att sola sig i kungligheterans glans. Att övertyga människor med deras egna argument torde inte vara särskilt svårt.

Jag skulle gärna se monarkin avskaffad, men även vid en avreglerad monarki borde målet anses vara nått.

Carl Drott

The republican struggle in Canada

Although most Canadians, when asked in polls, prefer the republican option, very few consider it a subject that rates very high on the list of every-day concerns. Taxes, cost-of-living, health care reform, etc. are all areas with which we have to compete for attention.

And, although fewer and fewer Canadians these days have British ethnic background, the monarchy is a culturally entrenched albeit benign entity that rarely effects our lives. This is because we have a "constitutional monarchy" that has no legislative power. Queen Elizabeth II is our "symbolic" head of state and consequently, since she does nothing, she draws little criticism.

We also have the added problem of having ten regional governments (provinces) within our federal system which must all agree before any change to our constitution can take place. Since our constitution must be modified in order to remove the monarchy, this could be a problem. It has proven to be the case in the past when attempting and failing to gain cultural exceptions in the constitution for the province of Quebec. It was a terribly divisive process that almost resulted in the break-up of the country and any future dialogue regarding constitutional reform will quite likely be similarly divisive.

In any discussion of the monarchy it's important to mention our relationship with the USA. Our closest geographical neighbour is also our closest cultural influence and many Canadians strongly believe that the monarchy is one thing that keeps us different from Americans. Canadian republicans argue that there is much, much more to being Canadian than having a foreign head of state and that removing the monarchy would most likely strengthen our political union and promote more pride in our cultural differences. But sometimes our voice gets lost amid those who are convinced that we would automatically become culturally and politically absorbed by the USA if we ever became a republic.

Before I leave this subject I should add that, despite disagreeing with this view, I do understand the reason why many Canadians feel this way. Historically, Canada owes its existence to Britain and to the monarchy. Many thousands of Canada's first English-speaking settlers migrated here from the southern colonies as refugees from the American Revolution in 1776. These "Loyalists" arrived here destitute, many with little else than a wagon-load of personal belongings - their fortunes and property having been confiscated by the revolutionaries. Canada was

later invaded by Americans seeking to annex it in 1812. My city, Toronto, was attacked, looted and burned during this war. The barbarism of the invaders plus the in-grained hatred carried over from the revolution has, although diluted by time and the influx of new immigrants, remained as an important element of the Canadian identity. As a result, the monarchy has become, for some, one symbol of our resistance to American domination.

For these reasons, Canadian republicans realize that our goal of creating a Canadian republic is one that will not likely happen any time soon. However, we do believe it will happen. Although our movement is presently in its infancy stages, we have big plans and even more dedication. We believe that raising awareness of an alternative to the monarchy, without tactical insults or character assassinations of the members of the royal family is essential. The royals are people too - privileged and spoiled yes but people nonetheless. Not only do they deserve respect but we believe that Canadians would prefer a friendly and polite transition away from the monarchy rather than the less civilized alternative.

Another challenge for us will be to convince Canadians that even though we want a republic, we still believe that our historical ties to Britain, the monarchy and the Commonwealth are a valuable and irrefutable part of being Canadian. Helping them see that we're not traitors, just loyal Canadians intent on promoting our nation's political and cultural evolution will no doubt be a difficult task indeed.

Outside factors such as who ends up being Queen Elizabeth's replacement as monarch could also have an interesting effect on how our movement progresses but equally as important, we acknowledge that Australian, New Zealand, British and yes, Swedish anti-monarchy efforts will likely raise the profile of the issue in the world media and help our cause. Conversely, we hope our efforts may make their way to your airwaves and promote the same positive effect for you.

Tom Freda,
Republic of Canada Online
http://www.interlog.com/~viscon/republic_of_canada/

Tycker Du att engelska texter skall översättas i fortsättningen? Skicka ett e-mail till carl.johan.drott@boras.mail.telia.com och säg vad du tycker.